

ת"ד (תל אביב) 3580-02-23 - מדינת ישראל נ' ורד צימרמן

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)
ת"ד 3580-02-23 מדינת ישראל
נ' צימרמן
לפני כבוד השופט שי שלהבת

בעניין: המאשימה 1. מדינת ישראל

ע"י בא כוחה עו"ד בללו
נגד

ורד צימרמן

הנאשמת
ע"י בא כוחה עו"ד לימור

גזר דין

מה עונשה של מי שהורשעה בנהיגה בחוסר זהירות בגין תאונת דרכים במסגרתה נפגעו שני מעורבים חבלות של ממש?

רקע וטיעוני הצדדים

1. הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירות של סטייה מנתיב נסיעה- עבירה לפי תקנה 40 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), נהיגה בחוסר זהירות - עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, התנהגות הגורמת נזק, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, גרימת חבלה של ממש על פי סעיף 38 לפקודת התעבורה לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן: "פקודת התעבורה") ונהיגה כשתוקף רישיון הרכב פקע לתקופה העולה על שנה - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 24.7.22, בסמוך לשעה 10.00, נהגה הנאשמת ברכב פרטי בנתיב האמצעי מתוך שלושה נתיבים ברחוב דרך נמיר מכיוון צפון לכיוון דרום והתקרבה לתחנת דלק. במועד האמור נהגו שני רוכבי אופנועים מימין לרכב הנאשמת. הנאשמת סתה ימינה חסמה את דרכם של שני האופנועים שהגיעו מימין ופגעה בהם עם רכבה. כתוצאה מכך ניזוקו שני האופנועים ונגרמו חבלות של ממש לרוכביהם. לנהג אופנוע מסוג סאנג יאנג, מר אורן יצחק (להלן: "מר יצחק"), נגרמו שברים בצלעות 3-8, שבר ברמוס איכסיום משמאל ושבר רמוס פוביוס תחתון משמאל. לנהג אופנוע מסוג אקס מאקס, מר סטניסלב איפטוב (להלן: "מר איפטוב"), נגרמו מספר שברים ובכללם שבר בודד בצלע 1, שני שברים בכ"א מהצלעות 2-4, שבר בודד בצלעות

5-6 שבר סקפולה וקליבוקולה בחזה, שבר דיאפזירי בשליש הליטרלי של הקולביקולה משמאל, שבר מורכב בכנף הסקפפולה משמאל עם תזוזה ושבר גוף סקליפולה בתזוזה.

בנוסף לכך, הנאשמת נהגה כתוקף רישיון רכבה פקע ביום 3.5.21, קרי כשנה וחודשיים עובר לתאונה.

3. בין הצדדים התגלעה מחלוקת בנוגע לענישה שתוטל על הנאשמת.

4. במסגרת ישיבת הטיעונים לעונש, העידו מטעמה של המאשימה שני רוכבי האופנוע המעורבים. במסגרת חקירתו הראשית, הציג מר איפטוב מספר מסמכים הנוגעים למצבו הרפואי באמצעות הטלפון הנייד. בהסכמת ההגנה ניתנה למאשימה אפשרות לסורקם למערכת נט המשפט בשלב מאוחר יותר, תוך מתן אפשרות תגובה להגנה בנוגע לתוכן המסמכים. לשאלת ב"כ המאשימה, מסר מר איפטוב שהשפעתה של התאונה נשוא הליך זה מתבטאת בשבירת מספר עצמות ובקבלת אחוזי נכות. כן ציין שמאז התאונה טרם חזר לעבוד והוא מתכלכל בעיקר באמצעות סיוע מהביטוח הלאומי.

במסגרת חקירתו הנגדית, מסר מר איפטוב שטרם הגיש תביעה נזיקית, אינו מקבל בשלב זה תשלומים עיתיים מחברת הביטוח, עבד כשליח עובר לתאונה ולאחריה לא חזר לכך כשלמיטב הבנתי טען שמצבו הרפואי אינו מאפשר לו לשמש כשליח גם באמצעות נהיגה ברכב.

5. מר יצחק, לא המציא מסמכים בנוגע למצבו הרפואי. לשאלות ב"כ המאשימה במסגרת חקירתו הראשית, מסר כי שבר עשר צלעות ואגן, לאחר התאונה לא עבד כשלושה עד ארבעה חודשים, הוא סובל מפגיעה בזיכרון ובשל כך אשתו מסייעת לו בעסקו אותו ניהל לבדו עובר לתאונה,

בחקירתו הנגדית, מסר מר יצחק שלא הגיש תביעה לחברת הביטוח בשל נזקי הגוף שנגרמו לו ולא ידע לנמק את הסיבה לכך.

6. במסגרת סיכומיה לעונש, הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיה התעבורתיות של הנאשמת, הנוהגת משנת 1983, בעברה 8 הרשעות, האחרונה שבהן משנת 2021. לגישה המאשימה, אומנם אין להעניש את הנאשמת בשל ניהול הליך ההוכחות, אך מעמד נאשם שפועל כאמור, שונה מזה של נאשם הנוטל אחריות בתחילת ההליך המשפטי בכל הנוגע לחיסכון זמן שיפוטי. ב"כ המאשימה, הסבה את תשומת הלב לפגיעות שנגרמו למעורבים בתאונה, שסבלו מחבלות, טרם התאוששו מתוצאות התאונה ונדרשים לטיפולים רפואיים על מנת להחלים בצורה מלאה. תוך הפניה לפסיקה נרחבת, הפנתה ב"כ המאשימה לחומרה שיש לייחס לפגיעה מהסוג שנגרמה למעורבים במקרה הנדון. לגישה, נפגעו ממעשיה של הנאשמת באופן חמור ערכים של שלום הציבור, שלמות הגוף והשמירה על ביטחון משתמשי הדרך. עוד הוסיפה כי תוצאות התאונה עומדות ברף הבינוני הגבוה, רשלנותה של הנאשמת היא שגרמה לסבלם של המעורבים והעובדה שהמאשימה ייחסה לה

נהיגה בחוסר זהירות תחת נהיגה בקלות ראש אינה מפחיתה מהענישה הראויה. לסיכום, עתרה המאשימה, להטלת מאסר, ולו לריצוי על דרך של עבודות שירות לתקופה של 4 חודשים; מאסר מותנה שלא יפחת משישה חודשים למשך שלוש שנים; פסילה בפועל שלא תפחת משלושים ושישה חודשים; פסילה מותנית מרתיעה ופיצוי לנפגעים חלף קנס.

7. בסיום הישיבה, נקבעה ישיבת טיעונים לעונש להצגת סיכומי ההגנה, לאחר סריקת המסמכים הרפואיים הנוגעים למר איפטוב.

8. לאחר סריקתם למערכת נט המשפט של המסמכים אותם הציג מר איפטוב במסגרת ישיבת הטיעונים לעונש, הגיש ב"כ הנאשמת בקשה להגשת מלוא התיעוד הרפואי בנוגע למצבו כמו גם את העתקי התביעות שהגיש למוסד לביטוח לאומי ולחברת הביטוח. לגישת ב"כ הנאשמת מהמסמכים שהוגשו עולה התייחסות למצבו הבריאותי הכללי, ללא קשר לתאונה נשוא הליך זה; אפשר שמצבו והיעדר יכולתו לעבודה נובעים מסיבות שאינן נוגעות לתאונה ובמקרה כזה, היה בעדותו בכדי להטעות.

הבקשה הועברה לתגובת המאשימה, שפרטה כי מלבד המסמכים שהוגשו מטעמו של מר איפטוב ומאלה שהוגשו במסגרת ניהול ההוכחות, אין בידה תיעוד רפואי נוסף שהתקבל מהמעורבים.

לאחר קבלת תגובת המאשימה, קבעתי שב"כ הנאשם יוכל להתייחס לתוכנה במסגרת טיעוניו לעונש, לפי שיקול דעתו.

9. בסיכומיו לעניין העונש, קבל ב"כ הנאשמת על הענישה המתבקשת על ידי המאשימה, התואמת לטעמו נסיבות חמורות בהרבה מאלה של התאונה הנדונה. תוך הבעת ביקורת על אופן הגשת המסמכים הרפואיים מטעמו של מר איפטוב, טען ב"כ הנאשמת כי מלבד אבחנה אחת הנוגעת לפוסט טראומה, מלוא אבחנותיו הרפואיות נובעות מהתקופה שעובר לתאונה הדרכים ובשל פוסט טראומה לא נשללת היכולת לעבוד. עוד הוסיף שמר איפטוב אושפז בבית החולים למשך יומיים, ונגרמו לו פגיעות אורטופדיות חולפות. כן סבר שמר איפטוב טען דברים שאינם נכונים במסגרת עדותו. ביחס למר יצחק סבר ב"כ הנאשמת שלא טען שמצבו הוחמר ולא הציג מסמכים רפואיים. לגישת ב"כ הנאשמת, מסתכמות פגיעות המעורבים בחבלות של ממש ברף הנמוך בצורת שברים בצלעות ושבר קטן באחת מאצבעות כף היד. לעניין תקופת הפסילה, סבר ב"כ הנאשמת שיש להסתפק בתקופה המינימאלית בת שלושת החודשים או קרוב לכך ככל האפשר, פסילה מותנית וקנס. זאת בהתחשב בדרגת הרשלנות שהנה נמוכה ומתמקדת בעיתוי ביצוע הסטייה, בכך שהמאשימה עצמה בחרה להאשים את הנאשמת בנהיגה בחוסר זהירות, בעברה של הנאשמת, באפשרות שלמעורבים אחריות לתאונה, לנסיבותיה האישיות ובהיעדר הצורך בהרתעתה העתידית. עוד הפנה ב"כ הנאשמת לכך ששלוש פעמים מדי שבוע נוסעת הנאשמת לצורכי עבודתה ממקום מגוריה ברישפון למקום עבודתה בנצרת.

10. הנאשמת, הביעה את צערה על המקרה; ביטאה את דאגתה למעורבים מאז תחילת האירוע ומסרה שההתעניינות בגורלם כדבר ראשון בחקירתה; סברה שההליך צבר תאוצה ככדור שלג ושיתפה בחוסר הנוחות הנגרמת לה מההליך.
11. בן זוגה של הנאשמת, שליווה אותה במסגרת מרבית הדיונים בהליך, מסר ברשות בית המשפט, שכואב לנאשמת על המעורבים שנפגעו והיא נוהגת בפרט מאז התאונה.
12. יוסף כי לאחר מתן הכרעת הדין, לבקשת הנאשמת ובהסכמת המאשימה, נפסל רישיון נהיגתה של הנאשמת במסגרת ההליך לתקופה של חודש ויומיים (הרישיון הופקד ביום 4.9.25 והפסילה הסתיימה ביום 6.10.25). כמו כן נפסל רישיון נהיגתה של הנאשמת מנהלית לתקופה של 48 ימים (הפסילה קוצרה לתקופה האמורה ע"י מותב זה בהחלטה שהתקבלה במסגרת בפ"מ 11729-08-22). בסה"כ היה רישיונה של הנאשמת פסול לתקופה של כשמונים יום.

ראיות לעונש

13. עיון בגיליון הרשעותיה הפליליות של הנאשמת, מראה כי היא מחזיקה ברישיון נהיגה משנת 1983, בעברה 8 הרשעות קודמות, מהן אחת בעשור האחרון. אין בעברה תאונות דרכים קודמות בגין הורשעה ודומה כי עבירותיה הנן מסוג ברירת משפט.
14. עיון במסמך שיצא מטעם המוסד לביטוח לאומו ומתייחס למר איפטוב, מלמד שהוא מתייחס לאבחון שנערך ביום 24.7.24, שנתיים בדיוק לאחר התאונה נשוא הליך זה. בהתאם לאמור במסמך, תיאר מר איפטוב קשיים משמעותיים מהם הוא סובל ומסר שחדל לעבוד שנתיים לפני כן. תוך ניסיון לשמירה על צנעת הפרט, ככל האפשר, יפורט כי במסגרת הליקויים הרפואיים המנויים, נמצא PTSD ברמת נכות של 20% שהחל בשנת 2024 (נראה שהתאריך המלא הרשום הנו 1.4.24). מקריאת המסמך עולה כי אפשר שבחודש 10/22 אובחנו אצל מר איפטוב גם לקות בבריח (ללא נכות) וחבלה בגב התחתון (הגוררת רמת נכות של 5%). הסיבה לחוסר הוודאות בנוגע למועד האבחנות נובע מקושי בקריאת כתב היד הרלוונטי. במסגרת הליקויים הרפואיים האמורים, מצוינים גם חמישה ליקויים נוספים שאובחנו עובר לתאונה. עוד פורט במסמך שהחל משנת 24 (ככל הנראה מיום 1.4.24) נקבעו למר איפטוב 56% נכות.
15. עיון במסמכים המתייחסים למצבם הרפואי של מר איפטוב ומר איתן שהוגשו ע"י המאשימה במהלך הליך ההוכחות, מלמדים כדלקמן.
- מסמך שסומן ת/18, הנושא את הכותרת "שחרור רפואי", המתייחס למר איפטוב והופק ע"י המרכז הרפואי ע"ש סוראסקי. מראה כי שהה במרכז האמור בין הימים 24.7.22-26.7.22 והשתחרר לביתו בשעה 13.09. בסיכום המסמך מפורט כי נשואו בריא בד"כ, סובל משני שברים מכל אחת משלוש מצלעותיו, שברים בקלביקולה ובסקפולה משמאל וקיים רושם לשבר בכף יד

שמאל. בפרק ההמלצות במסמך מפורט, בין השאר, כי יש צורך בהמשך מעקב של רופא מטפל; בהשלמת צילומי חזה ומעקב במרפאה כירורגית טראומתית; יש להותיר את היד במתלה ולהימנע מהזזת הכתף עד לביקורת אורטופדית; מותרת הפעלת מרפק, שורש כף יד ואצבעות וכן קיים צורך הזמנת בדיקת כתף חוזרת למועד שיחול 10 ימים לאחר השחרור. בחלק ההמלצות נרשם "משתחרר במצב כללי משביע רצון". עוד נרשמה חופשת מחלה לתקופה של שישה שבועות.

עיון במסמך שסומן ת/14, הונפק ע"י המרכז הרפואי ע"ש סוראסקי ומתייחס למר יצחק, מלמד כי שהה במרכז הרפואי בין הימים 24.7.22-26.7.22 והשתחרר בשעה 10.55. בסיכום המסמך פורט כי נשואו סובל משברים בצלעות 3-8, שבר ברמוס איסיום משמאל. כן צוין שבמהלך אשפוזו חש בטוב, סבל מכאבים שאוזנו באמצעים תרופתיים והתהלך באמצעות הליכון. בפרק ההמלצות פורטו, בין השאר, המשך מעב ע"י רופא מטפל, שימוש במשככי כאבים, מתלה לצד ימין עם הפעלה עד לסף הכאב, דריכה חלקית בתחילה בעזרת קביים/הליכון ומעבר לדריכה מלאה בהתאם ליכולתו, צילום חזה למועד שיחול שבוע לאחר השחרור ומעקב טראומה. עובר לפרק ההמלצות צוין: "משתחרר במצב כללי משביע רצון". למר יצחק נרשמה חופשת מחלה בת שישה שבועות.

ניתוח והחלטה

הוראת החקיקה החלות

16. סעיף 38(3) לפקודת התעבורה מורה:

38. הורשע אדם - ...

(3) על עבירת תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש,

דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חדשים. אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

שיקול הדעת השיפוטי בקביעת הענישה

17. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, הובנה שיקול הדעת השיפוטי בכל הקשור לענישה.

18. בהתאם להוראות סעיף 40ג לחוק העונשין נקבע כי:

40ג. (א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

כאמור בסעיף 40ט.

(ב) בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40 ו-40ה.

19. במסגרת סעיף 40 ט לחוק העונשין נקבעו נסיבות ביצוע העבירה בהן יתחשב בית המשפט לצורך קביעת מתחם הענישה בגין העבירה:

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א), יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם:

- (1) התכנון שקדם לביצוע העבירה;
- (2) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה;
- (3) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;
- (4) הנזק שנגרם מביצוע העבירה;
- (5) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;
- (6) יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו;
- (7) יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה;
- (8) מצוקתו הנפשית של הנאשם עקב התעללות בו על ידי נפגע העבירה;
- (9) הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1;
- (10) האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה או ניצולו;
- (11) הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נפגע העבירה.

(ב) לעניין נסיבות כאמור בסעיף קטן (א) (6) עד (9), בית המשפט יתחשב בהן ככל שסבר שהן מפחיתות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם, ולעניין נסיבות כאמור בסעיף קטן (א) (10) ו-(11) - ככל שסבר שהן מגבירות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם.

20. בהתאם להוראות סעיף 40א לחוק העונשין נקבע שבגזירת העונש בתוך מתחם הענישה שנקבע, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות הבאות שאינן קשורות לנסיבות ביצוע

העבירה:

- (1) הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;
  - (2) הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם;
  - (3) הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו;
  - (4) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;
  - (5) מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה;
  - (6) שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק; ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו;
  - (7) התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה;
  - (8) נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;
  - (9) התנהגות רשויות אכיפת החוק;
  - (10) חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה;
  - (11) עברו הפלילי של הנאשם או העדרו.
21. סעיף 40 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עוסק האופן קביעת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומורה:

- (א) בית המשפט יקבע כי התקיימו נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) -

(1) בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם רשאי להביא ראיות מטעמו, ובלבד שאינן סותרות את הנטען על ידו בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה;

(2) בית המשפט רשאי, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא היתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ג) בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מחמירה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה מעבר לספק סביר; בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מקילה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי.

מיום 10.7.2012

22. סעיף 40ב לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לשקול נסיבות נוספות בעת גזירת העונש

"אין בהוראות סעיפים 40ט ו-40א כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת מתחם העונש ההולם, וכן נסיבות

עמוד 7

נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה לשם גזירת העונש המתאים לנאשם."

ס"ח תשע"ב מס' 2330 מיום 10.7.2012 עמ' 104 (ה"ח 241)

23. הנה כי כן וכמוסבר גם במסגרת **עפ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 5.8.2013) לצורך גזירת העונש, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה וזאת בהתחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש יתחשב בית המשפט בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. חריגה מהמתחם תיערך במקרים חריגים.

24. במקרה של הרשעת נאשם בריבוי עבירות חל סעיף 40 לחוק העונשין על פיו:
40ג. (א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

25. במקרינו, מתייחסות חמש העבירות בהן הורשעה הנאשמת לאירוע אחד של התאונה ולכן יקבע מתחם ענישה ויגזור עונש כולל לכולן יחד.

26. הערכים שנפגע מביצוע העבירות בהן הורשעה הנאשמת הנם שמירה על שלום הציבור ועל ביטחונם של עוברי הדרך. לאור נסיבות תוצאות התאונה כפי שפורטו במסגרת הכרעת הדין, דומה כי בינונית- נמוכה מידת הפגיעה האמורה.

27. עיון בפסיקה המתייחסת לעבירות בהן הורשעה הנאשמת כחלק מתאונה במסגרתה נגרמה חבלה של ממש למעורב, תוך ניסיון לעמוד ככל הניתן על נסיבות דומות, מלמד כדלקמן בקשר למדיניות הענישה הנהוגה:

28. **ברעפ 7195/15 מיכאל טסלי נ' מדינת ישראל** (להלן: "עניין טסלי") (פורסם בנבו, 29.10.15), נדון ענינו של מי הורשע בבית המשפט לתעבורה בעבירות של נהיגה

בחוסר. זאת לאחר שזיכה את הנאשם מעבירה של נהיגה מקלות ראש בניגוד להוראות סעיף 62(2) לפקודת התעבורה. בהתאם לכתב האישום בו הורשע הנאשם, פגע "בהולכת רגל שחצתה את הכביש בסמוך למעבר חציה" מעוצמת ההתנגשות, נפלה הולכת הרגל על מכסה המנוע, פגעה בחוזקה בשמשת הרכב וניפצה אותה. כתוצאה מן התאונה, נחבלה הולכת הרגל חבלה של ממש, ונגרמו לה אמנזיה וחתך בקרקפת, שבר בזיז, שבר בסקרום ושברים מרוסקים באגן."

בית משפט קמא קבע כי "מתחם העונש ההולם למעשיו של המבקש, נע בין פסילת המינימום, בת שלושת החודשים, הקבועה בסעיף 38(3) לפקודת התעבורה, לבין פסילה משמעותית, לתקופה של מעל ל-12 חודשים."

בית המשפט המחוזי לא התערב בענישה שנגזרה בבית משפט קמא וכך גם לא בית המשפט העליון.

29. במסגרת **רעפ 1420/13 איגור זורקובסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.2.13) נדון ענינו של מי שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש. בהתאם לנסיבות האירוע, בעת שהותו בתחנת דלק הנאשם "הסיע את רכבו לאחור כדי לתמרן את מיקומו ליד משאבת הדלק, לא נקט באמצעי זהירות על מנת למנוע פגיעה או סיכון, לא הבחין בהולכת הרגל, פיה צינמן, ילידת 1938 (להלן: המתלוננת), אשר הלכה מאחורי רכבו, התקרב אליה יתר אל המידה, פגע בה בכף רגלה השמאלית, והפילה לכביש. כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל חבלה של ממש, ובכלל זה, נגרמו לה שברים בכף רגלה."

בית משפט קמא קבע כי מתחם הענישה בעבירה זו הינו פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 עד 12 חודשים"

בית המשפט המחוזי דחה, בין השאר, ערעור על גזר הדין ובית המשפט העליון לא נעתר לבקשת רשות ערעור שהוגשה.

30. במסגרת **עפת (חי') 4955-04-20 פאולה קולר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.6.20) נדון ענינה של מי שהורשעה בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות - עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה התשכ"א - אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה - עבירה לפי תקנה 67 לתקנות התעבורה; והתנהגות הגורמת נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף - עבירה לפי תקנה 21(ב) (2) לתקנות התעבורה, וסעיף 38(3) לפקודת

התעבורה] נוסח חדש.

בית משפט קמא העמיד את מתחם הענישה על "פסילה בפועל לתקופה שבין 9 חודשים ועד 18 חודשים, (ההדגשה במקור - ש.ש) פסילה על תנאי, קנס ועונשים נוספים לרבות מאסר (בין מותנה ובין בפועל) ובמקרים מתאימים פיצוי לנפגע."

בית המשפט המחוזי בחיפה קבע "שהרף הנמוך של מתחם העונש ההולם ברכיב הפסילה בפועל צריך לשקף את עונש המינימום, אולם בנסיבות מיוחדות יכול המתחם להתחיל ברף נמוך יותר וזאת מטעמים מיוחדים" והוסיף: "לגישתי, מתחם הענישה אמור להיות, ברף התחתון עונש המינימום - 3 חודשי פסילה ולא 9 חודשים, כפי שקבע בימ"ש קמא. קביעת עונש מינימום על ידי המחוקק, מבטא את הסף התחתון של מתחם הענישה ומכאן נדרש בימ"ש לקבוע רק את הרף העליון של המתחם."

31. דוגמאות לרמת ענישה מחמירה יותר ניתן למצוא לדוגמא במסגרת עפת (ת"א) 8596-06-17 יוסף כהן צדק נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין כהן צדק") (פורסם, 25.6.17) בו דחה כבוד השופט בן יוסף מבית המשפט המחוזי בת"א, את ערעורו של מי שהורשע "לאחר שמיעת ראיות בעבירות של סטייה מנתיב נסיעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 40 לתקנות התעבורה התש"ל - ל + 1970 סעיף (3) 38 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה" ו"תקנות התעבורה" בהתאם), ובעבירות של נהיגה בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש עפ"י תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה וסעיף (3) 38 לפקודה"

ביחס לנסיבות האירוע פורט:

"המערער סטה עם רכבו מנתיב נסיעתו לנתיב הנגדי בכביש הדו-סטרי בעל נתיב נסיעה אחד לכל כיוון וחסם את דרכו של רוכב האופנוע, דוד ברק (להלן: "רוכב האופנוע" או "הנפגע"), שנסע מצפון לדרום והתקרב אף הוא לצומת.

כתוצאה מכך, רוכב האופנוע החליק, התנגש בחזית רכבו של המערער ורכב המערער גרר אותו מספר מטרים על הנתיב הנגדי. בתאונה נחבל רוכב האופנוע חבלות של ממש, נגרמו לו חבלות ממשיות ושברים, הוא נאלץ לעבור ניתוח וקיבוע ונותר משותק בכל ארבעת גפיו."

בית משפט קמא השית על הנאשם ענישה בדמות: "מאסר בפועל של 7 חודשים, פסילה בפועל ל-5 שנים, מאסר ופסילה מותנים ופיצוי הנפגע בסך 15,000 ₪."

בית המשפט המחוזי, שדחה אף ערעור על הכרעת הדין, דחה ערעור שהוגש בנוגע לגזר הדין בקובע, ביו היתר: "רשלנותו של המערער גבוהה, פגיעתו של הנפגע קשה ביותר, חיי נהרסו.

לכל אלה נתן בית משפט קמא ביטוי בגזר הדין, ומשכך אין ערכאת הערעור רשאית להתערב בו.

32. כן ניתן להפנות לעפת (ת"א) 52836-08-15 יגאל וגה גרסיה נ' מדינת ישראל (להלן: "ענין דה גרסיה") (פורסם, 24.9.15) במסגרתו דן כבוד השופט בן יוסף מבית המשפט המחוזי בת"א בענינו של מי שהורשע בעבירה של נהיגה בחוסר זהירות, בניגוד להוראות תקנה 21 גוסעיף (3) 38לפקודת התעבורהעל "שלא הבחין מבעוד מועד בהולכת רגל ופגע בה.

"אותה פגיעה גרמה על פי כתב האישום לנפגעת חבלות של ממש, שברים פתוחים בגפיים התחתונים ובאגן שיצרו צורך שתעבור ניתוחים בהרדמה כללית, אשפוז ממושך ושיקום."

בית משפט קמא גזר על הנאשם ענישה שבמרכזה "עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות של 4 חודשים ופסילה בפועל ל- 40 חודש". בדחותו ערעור על גזר הדין קבע כבוד השופט בן יוסף מבית המשפט המחוזי בת"א

" המערער הורשע בכתב האישום בעבירה בניגוד לתקנה 21 (ג) ולא בעבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודה, אבל עדיין הרשלנות בה לקה המערער איננה קלה ואף הפגיעה בהולכת הרגל היתה קשה מאוד. מדובר באשה כבת 72 אשר היתה עצמאית, עובדת טרם לתאונה אשר חייה התהפכו מקצה אל קצה אחרי התאונה והפכה לשבר כלי."

33. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עמדה פסיקת בתי המשפט על כך שהנסיבות שיש לשוקלן בעבירות דומות הן בעיקר מידת רשלנותו של הנאשם ותוצאות התאונה (ראה למשל עפת (ת"א) 9298-02-15 ברוך קטנוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.2.15) (להלן: "עניין קטנוב) וכן עפת (ב"ש) 27985-02-20 מדינת ישראל נ' אלכסנדר יעקובסון (פורסם בנבו, 29.7.20)) (להלן: "עניין יעקובסון").

34. באשר לקביעת רמת הרשלנות ניתן לפנות לקביעת כבוד השופט בן יוסף מבית המשפט המחוזי בתל אביב במסגרת עניין קטנוב:

"לא ניתן לומר שמדובר ברשלנות ברף הגבוה הקיים. אין מדובר במי שלא ציית לרמזור אדום, אין מדובר במי שנהג במהירות מופרזת, אין מדובר במי שלא התחשב בקו לבן או עבירה קשה דומה, אלא במי אשר לזמן קצר ניתק את הריכוז בנהיגה קדימה. מנגד, כאמור, אין ספק התוצאה קשה מאד."

35. לקביעת רף רשלנות גבוה יותר ניתן לפנות לקביעת כבוד השופט שליו מבית המשפט המחוזי בעניין יעקובסון:

"המשיב נהג ברשלנות במידה כזו שהביאה אותו לאבד שליטה על רכבו, סטה מנתיב נסיעתו, חצה שטח הפרדה בנוי, ועבר עם רכבו לנתיב הנגדי, שם פגע ברכבו של הנפגע שאתרע מזלו ונהג מולו אותה עת. במצב דברים זה, נוכח העבירה של חוסר שליטה ברכב והנסיבה של חציית שטח הפרדה בנוי (נסיבות שלא התקיימו בפסיקה אליה הפנתה המערערת), יתכן שהיה מקום לקבוע שמדובר ברשלנות בינונית-גבוהה; אך מכל מקום אני מסכימה עם המערערת, כי רף הרשלנות בענייננו הוא לכל הפחות בינוני."

36. לקביעת רף רשלנות שאינה נמוכה אף ברשלנות רגעית ניתן לפנות לפסיקת כבוד השופטת חקלאי בבית המשפט המחוזי בב"ש (בשבתו כבית משפט לתעבורה) **במסגרת תד (ב"ש) 10591-06-20 מדינת ישראל נ' אולג קלשניקוב** (פורסם בנבו, 12.1.25) (להלן: "עניין קלשניקוב")

"נתתי דעתי לכך שהנאשם נהג ברכב פרטי. אין אינדיקציה לכך שנהג במהירות מופרזת או ביצע עבירות אחרות כגון שימוש בטלפון תוך כדי נסיעה. הגם שעסקינן ברשלנות רגעית, היא אינה ברף הנמוך, בשים לב שהסטייה מהנתיב הייתה לנתיב הנגדי, תוך חציית קו הפרדה רצוף, במהלך נסיעה בעקומה."

37. בישום האמור ובבחינת רמת רשלנותה של הנאשמת במקרה שבפני, הרי שבמסגרת הכרעת הדין קבעתי שלעניות דעתי "רכב הנאשמת פנה מהנתיב הימני לנת"צ באופן מהיר וחד למדי. זאת כשהוא קרוב לשטח המקביל לכניסה לתחנת הדלק ובכל מקרה לאחר תחילתו של הקו המקווקו המוביל לכניסה לתחנת הדלק." עוד מצאתי כי הסברו החלופי של ב"כ הנאשמת שתלה את האחריות לתאונה בהתנהלות המעורבים, אינו עולה מחומר הראיות.

38. דומני כי משמעות קביעותי במסגרת הכרעת הדין הנה שרשלנותה של הנאשמת הייתה רגעית, התרכזה במעבר חד לנת"צ שליד נתיב נסיעתה, ללא איבוד שליטה ולא לוותה בעבירות תעבורה נוספות. עם זאת לאור חדותה ומהירותה היחסית של סטיית הנאשמת מהנתיב ובהקשה מהאמור בעניין קלשניקוב, לא ניתן לומר בהכרח שמדובר בהכרח ברשלנות ברף הנמוך. לנוכח מסקנותיי, דומני שנכון לקבוע את רשלנותה של הנאשמת ברף הנמוך, בואכה הבינוני נמוך.

39. באשר לתוצאות התאונה, הרי שדומה כי החבלות המתוארות בכתב האיטום בעניינם של שני המעורבים נאמנים עקרונית לתוכנם של המסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינם (שסומנו כאמור ת/14 ו - ת/18). דווקא משום כך, הרי שיש לתת את הדעת לכך שמהמסמכים האמורים לא עולה נכות או לקות, בלתי הפיכה או כרונית ממנה אמור לסבול מי מהמעורבים.

40. באשר למסמך שהוגש בעניינו של מר איפטוב במסגרת הטיעונים לעונש, הרי שכאמור עולה ממנו כי סבל מקשיים בריאותיים עובר לתאונה, אפשר שלאחריה החל לסבול מלקות בבריו (ללא נכות) וחמבלה בגב התחתון (הגוררת רמת נכות של 5%) ומשנת 2024 הוא סובל גם מקושי נוסף הנלווה בנכות ברמה של 20%. לאור זאת, אפשר שכתוצאה מהתאונה נותר מר איפטוב שנתיים לאחר התאונה עם נזקים הנובעים ממנה. המסמך שהוצג הופק כאמור מעלה בחודש יולי 2024 ואין כל אינדיקציה עדכנית יותר באשר לנזקים האמורים. באשר ל- PTSD, הרי ש כאמור רשום במסמך שמר איפטוב החלה לסבול ממנה בשנת 2024. לעניין זה לא הוצג קשר סיבתי בין הליקוי האמור (שהחל כאמור קרוב לשנתיים לאחר התאונה) לבין התאונה נשוא הליך זה. כן לא הוצג מצבו הנוכחי של מר איפטוב בקשר לליקוי זה. למר איפטוב נקבעה אומנם נכות בשיעור של 56%, אך דומה מהמסמך שהוצג שחלק קטן ביותר ממנה נראה כנובע באופן ישיר מהתאונה.

41. באשר לעדותיהם של המעורבים במסגרת ישיבת הטיעונים לעונש, מסר כאמור מר איפטוב שהשפעתה של התאונה נשוא הליך זה מתבטאת בשבירת מספר עצמות ובקבלת אחוזי נכות. כן ציין שמאז התאונה טרם חזר לעבוד והוא מתכלכל בעיקר באמצעות סיוע מהביטוח הלאומי. אמירתו של מר איפטוב באשר להשפעת תוצאות התאונה על מהלך חיו, תואמת את האמור בכתב האישום בנוגע לשברים שנגרמו לו ולמסמך שהציג ממנו עולה שפגיעתו גוררת אחוזי נכות ברמה של 5%. דבריו לפיהם מאז התאונה חדל לעבוד תואמים את תיעוד הדברים שמסר במסגרת המסמך. עם זאת, לא עולה מדבריו ומהמסמכים הקשר בין התאונה לבין הפסקת עבודתו והסבר כלשהוא ביחס לכך. על פי המוצג בפני, לא ניתן לשלול שמצבו של מר איפטוב נעוץ במידה רבה בקשיים מהם סבל עובר לתאונה ולא הוצגה ראיה לפיה בעקבות התאונה נגרמה החרפה בקשיים אלו.

42. באשר למר יצחק, הרי שכאמור לא המציא מסמכים בנוגע למצבו הרפואי ודבריו באשר לפגיעות הגופניות שנגרמו לו נראות כתואמות את האמור בכתב האישום וב - ת-18. עם זאת לא הוצגה/אותרה כל אסמכתא חיצונית לקשר אפשרי נטען בין התאונה לבין אובדן הזיכרון ממנו סובל מר יצחק לטענתו.

43. בהסתמך על הנטל המוטל על המאשימה בהתאם להוראות 40(ג), הרי שלהבנתי לא עלה בידי להוכיח כנסיבה מחמירה שבשל התאונה נגרמו למעורבים נזקים וסבל המלווים אותם עד כה. בעניינו של מר איפטוב הוצג ככל הנראה קשר שכזה נכון לחודש יולי 24, אך לא למועד מאוחר יותר. יתרה מכך, עיון במסגרת ת/14 ו - ת/18, לא מלמד על נזק עתידי קבוע הצפוי למי מהמעורבים, דבר המגביל להבנתי את הנטל להוכחת נזק שכזה בפועל.

אף העובדה שלדברי המעורבים טרם מיצו את הליך תביעתם מול חברת הביטוח כשלצד זה היעדר אינדיקציה לנזק תמידי, מצביעה על אי העמידה בנטל הנדרש.

44. לאור האמור לעיל, הרי שלמיטב הבנתי ניתן לקבוע, בהתחשב בנטל המונח לפתחה של המאשימה בהליך זה, כי הוכח שלמעורבים נגרמו נזקים כאמור בכתב האישום, אך לא

הוכחו נזקים קבועים או כאלה המלווים את המעורבים לאורך זמן (מלבד הנזק המסוים הנזכר לגבי מר איפטוב).

45. לנוכח כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים המוגנים, בפסיקה שהובאה ובנסיבות ביצוע התאונה, הרי שלמיטב הבנתי עומד מתחם הענישה הראוי במקרה זה, על פסילה בפועל לתקופה שבין שלושה לחמישה עשר חודשים, פסילה מותנית, ופיצוי למעורבים שאפשר וישולב עם וקנס.

46. דומני שהשוואת נסיבותיה של התאונה נשוא הליך זה, בעיקר לעניין תוצאותיה, מבליטה את השוני ביניהן לבין הנסיבות בהם הוטלו עונשי מאסר בגין גרם תאונות דרכים כאמור בענייני דה גרסיה וכהן צדק. שוני זה מחדד את ההבנה שהמקרה הנדון אינו בא בקהלם של המקרים בהם כולל מתחם הענישה, רכיב של מאסר בפועל.

47. בכל הנוגע לקביעת עונשה של הנאשמת במתחם, הרי שכאמור הסביר ב"כ ששלוש פעמים מדי שבוע נוסעת הנאשמת לצורכי עבודתה ממקום מגוריה ברישפון למקום עבודתה בנצרת. מעובדה זו שאומנם לא נתמכה במסמכים, אך לא נתקלה במחלוקת מטעם המאשימה, עולה נזק אפשרי כתוצאה מפסילה של רישיון הנהיגה. עם זאת, הרי שלמיטב הבנתי, גורמת שלילת היכולת לנהוג לקשיים, לכל נהג שרישיונו נפסל כחלק אינהרנטי מרכיב הענישה ודומה שעניינה של הנאשמת אינו מעלה קושי דופן לעניין זה.

48. בבחינת נטילת אחריות על האירוע נשוא הליך זה, הרי שהנאשמת ניהלה כאמור הליך הוכחות ולא נטלה אחריות על התאונה. עם זאת דומה שבניגוד לכך, נטלה אחריות על תוצאות התאונה והביעה דאגה לגבי גורל המעורבים. דבר זה השתקף במסגרת הטיעונים באופן אמין הן מדברי הנאשמת לעונש והן מדברי בן זוגה. לצד זאת אין לחדד שלא פורטו מאמצים המלמדים על ביטוי חיצוני לדאגה זו כלפי המעורבים כגון לדוגמא יצירת קשר עמם.

49. לזכותה של הנאשמת עומד גם שיתוף פעולתה עם רשויות אכיפת החוק, כפי שעלה מהתנהלותה במסגרת בחינת נסיבות התאונה. הנאשמת נותרה בזירת האירוע תוך ציות להוראות נציג המשטרה, התייצבה לחקירתה במשטרת ישראל וכאמור בהכרעת הדין, הותירה רושם אמין של מי שמתארת את האירוע מנקודת מבטה במסגרת שלב בירור האשמה. לעניין זה יוזכר כי במסגרת הכרעת הדין לא התקבלה טענת המאשימה לפיה הנאשמת הזיזה את רכבה לאחר התאונה.

50. עברה התעבורתי של הנאשמת אינו מכביד כלל וכלל, בייחוד בהתחשב בותק נהיגתה. כאמור מעלה מחזיקה הנאשמת ברישיון נהיגה משנת 1983, בעברה 8 הרשעות קודמות, מהן אחת בעשור האחרון. אין בעברה תאונות דרכים קודמות בגין הורשעה ודומה כי עבירותיה הנן מסוג ברירת משפט.

51. כשיקול העומד במידה מסוימת לחובתה של הנשמת, שניתן לשקללו בהתאם להוראות סעיף 40יב לחוק העונשין, עומדת העובדה שרישיון הרכב בו נהגה בעת התאונה פקע כשנה וחודשיים עובר אליה.

52. לאור כל האמור הרי שלעניות דעתי יש להעמיד את עונשה של הנאשמת מעט מתחת למרכז מתחם הענישה בכל הנוגע לרכיב הפסילה. בכל הנוגע לפיצוי שישולם למעורבים, יערך שיקול בין התנהלות הנאשמת למולם, הנזקים המוכחים שנגרמו להם והנזקים שהוכחתם לא הסייעה. לנוכח הפיצוי האמור ועתירת המאשימה, מנע מהטלת קנס

53. בהתחשב בכל האמור לעיל, אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

· פסילת רישיון נהיגה לתקופה של **8** חודשים בפועל מתקופה זו תנוכה הפסילה השיפוטית והמנהלית שריצתה הנאשמת, שהסתכמה בכ - 80 יום, כך שבגין הליך זה תיוותר לה יתרת פסילה לריצוי בת חמישה וחודשים ועשרה ימים.

ניתנת בזאת אורכה להפקדת רישיון הנהיגה וזאת עד לא יאוחר מיום 12.4.26.

(מוסבר כי יש לבצע הליך של הפקדת רישיון נהיגה במזכירות בית המשפט בהתאם להנחיות המזכירות וכי באם הדבר לא ייעשה אזי תקופת הפסילה לא תימנה).

· פסילת רישיון נהיגה לתקופה של - 8 חודשים וזאת על תנאי למשך - 3 שנים.

(מוסבר כי על פי הדין מי שנפסל על תנאי יפסל בפועל אם תוך התקופה שנקבעה בגזר הדין יעבור אותה עבירה עליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ויורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה) .

· פיצוי של של 5,400 ₪ לכ"א משני המעורבים (ע"ת 1 ו - 2 בכתב האישום). הפיצוי ישולם עד ליום 12.4.26. בתוך 30 יום, תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט את פרטי הקשר של המעורבים.

ניתן לשלם חוב מסוג קנס/ פיצוי/ הוצאות **כעבור שלושה ימים** מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה: www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

לידיעתך: החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט. **לידיעתך:** בחלוף המועד לתשלום המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה ינקוט הליכים לגביית החוב. **למידע נוסף** ותשלום הקנס ניתן לפנות גם לנציגי המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה במוקד המידע והשרות הטלפוני בטלפון מספר *35592 או בטל' מספר 073-2055000.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ו, 12 ינואר 2026, במעמד הנוכחים.